

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ 2016

«Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου»

Ἕνα πετυχημένο πείραμα οὐρανοπολιτείας πάνω στή γῆ πού συντελεῖ στόν ἐρχομό τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ «ἐντὸς ἡμῶν»! Ἔτσι ἐξησαν φέτος τήν κατασκήνωση μικροί καί μεγάλοι. Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν ἀνιδιοτελῆ προσφορά ἑκατοντάδων στελεχῶν καί τήν ἀνεκτίμητη προσευχητική συμπαράσταση ἀμέτρητων ἀδελφῶν -ὁ Κύριος πού τούς γνωρίζει ὀνομαστικά ἄς ἀνταποδώσει ὑπερεκπερισσοῦ στήν ἀγάπη τους- λειτούργησαν ἑπτὰ τμήματα ἀρρένων στήν κατασκήνωση τῆς Ἀδελφότητος στήν ΚΑΣΤΑΝΟΥΣΑ καί δεκατρία θηλέων στήν κατασκήνωση τῆς «Χριστιανικῆς Ἑλπίδας» στά Ἄνω Πορόια. Θερμές ἐκφράζουμε τίς εὐχαριστίες μας, καί ἀπό τή θέση αὐτή, στόν σεβασμιώτατο μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Μακάριο, πού πάντοτε εὐλογεῖ τήν κατασκηνωτική μας διακονία, μᾶς χαροποιεῖ μέ τήν παρουσία του καί φροντίζει γιά τίς λατρευτικές μας ἀνάγκες. Χάρη στή δική του πατρική μέριμνα εἶχαμε τήν ἑκτακτη εὐλογία τῆς θείας Λειτουργίας σέ κάθε κατασκηνωτική περίοδο.

ΚΑΣΤΑΝΟΥΣΑ

«Πιά ἐμένα ἦταν ἡ πρώτη χρονιά πού ἦρθα στήν κατασκήνωση. Μοῦ ἄρεσε, γιατί ἔκανα φίλους καί γιατί εἶχαμε πολλές δραστηριότητες, ὅπως τά πρωταθλήματα, οἱ σταθμοί καί ἄλλα πολλά παιχνίδια. Εὐχομαι νά ξανάρθω καί τήν ἐπόμενη χρονιά».

Κ.Π. (Περίοδος Δ'-Ε' Δημοτικοῦ)

«Περιμένω με αγωνία την ημέρα που θα βρεθώ ξανά στην κατασκήνωση της Καστανούσας, γιατί φέτος περάσαμε υπέροχα. Μέ τους φίλους μου παίζαμε, τραγουδούσαμε και γελούσαμε πολύ. Όμως τό μεγαλύτερο όφελος στην κατασκήνωσή μας είναι που μαθαίνουμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ μέ τά μαθήματα που μᾶς διδάσκει ὁ ἀρχηγός καί ὁ ὑπαρχηγός μέσα ἀπό τήν Καινή καί τήν Παλαιά Διαθήκη. Κατασκήνωσή μου, πολύ σέ εὐχαριστῶ! Ἐλπίζω νά περάσει γρήγορα ὁ χειμώνας καί νά ξαναρθοῦμε ὅλα τά παιδιά σου».

Γ. Κ. (περίοδος Στ' Δημοτικοῦ-Α' Γυμνασίου)

«Σέ ὅλη τή διάρκεια τῆς σχολικῆς χρονιάς ὁμολογῶ πῶς πέρασα κάποιες δύσκολες στιγμές, κυρίως μέ τά μαθήματά μου. Ὅστόσο, ἔκανα συνεχῶς ὑπομονή καί στήριξα ὅλες μου τίς ἐλπίδες στήν κατασκήνωση. Καί δέν διαψεύστηκα! Ἐκεῖ μέ τά συνομαδόπουλά μου ἤμασταν ἀχώριστοι, γεμάτοι χαρά καί ἐνθουσιασμό. Μοῦ ἄρεσαν ιδιαίτερα τά πρωταθλήματα, γιατί σάν ομάδα ἐκεῖ εἶχαμε πολλές διακρίσεις χάρη στή συνεργασία πού εἶχαμε ἀναπτύξει. Τήν ἀπαραίτητη ἐνέργεια γιά νά ἀνταποκριθοῦμε σ' αὐτούς τούς ρυθμούς, τήν παίρναμε ἀπό τά πεντανόστιμα φαγητά πού μᾶς ἐτοίμαζε ἡ κουζίνα! Τά ὠφέλιμα μηνύματα ἀπό τά θέματα πού ἀναπτύσσονταν κάθε μέρα θά τά κρατήσω πυξίδα σέ ὅλη μου τή ζωή. Μέ τήν ἴδια λαχτάρα θά περιμένω καί τήν ἐπόμενη κατασκηνωτική περίοδο!».

Κ.Α. (Περίοδος Β'-Γ' Γυμνασίου)

«Καστανοῦσα 2016.

Ἄν καί πολλά χρόνια κατασκηνωτής, ἡ φετινὴ κατασκηνωτικὴ περίοδος χαράχτηκε ἀνεξίτηλα στήν καρδιά μου. Ἀρχικά ἔνιωθα λίγο ἀγχωμένος γιατί ἤμουν ἀπό τούς μικρότερους κατασκηνωτές. Ὅμως ἀπό τήν πρώτη κιόλας μέρα τὰ στελέχη μᾶς βοήθησαν νά καταλάβουμε πώς ὅλοι μαζί ἀποτελοῦμε τήν οἰκογένεια τοῦ Χριστοῦ! Τί νά ἀναφέρω πρῶτα; Τά νοστιμότατα φαγητά, γιά τὰ ὁποῖα ὁ μάγειρας καί οἱ μαγείρισσες ἀφιέρωναν ὅλο τους τόν χρόνο γιά νά κάνουν τό καλύτερο γιά μᾶς, τὰ πρωτα-

θλήμα-
τα, τὰ ὁμαδικά
παιχνίδια πού ὁργά-
νωναν μέ πολύ μεράκι τὰ στε-
λέχη ἢ τίς βραδινές πορεῖες; Ὅστόσο,
αὐτό πού συγκλόνισε συθέμελα ὅλους τούς
κατασκηνωτές ἀνεξαιρέτως εἶναι τὰ μαθήμα-
τα τοῦ ἀρχηγοῦ καί τοῦ πατρός Μιχαήλ. Μᾶς
βοήθησαν νά καταλάβουμε τήν ἀλήθεια τῆς Ὁρθόδοξης
Ἐκκλησίας. Τόνωσαν τήν πίστη μας καί τή στερέωσαν πάνω
σέ γερά θεμέλια. Ἐλπίζω ὁ Θεός νά μᾶς ἀξιώσει νά
βρεθοῦμε καί τοῦ χρόνου στήν ἀγαπημέ-
νη μας Καστανοῦσα».

Χ.Κ. (Περίοδος Λυκείου)

«Τί νά πρωτοπεῖ κανεῖς γιά τήν κατα-
σκήνωση τῆς Καστανούσας! Μοῦ ἔρχον-
ται στό μυαλό ὅλες οἱ χαρούμενες στιγμές...
Πορεία στήν κορυφή τοῦ ὄρους Μπέλες, μέ τόν κυνηγό-
ὁδηγό μέσα ἀπό ἀπίστευτα ἀχαρτογράφητα μονοπάτια!
Μαθήματα -καταθέσεις ψυχῆς- πού μᾶς καλλιέργησαν καί
μᾶς ἔδωσαν δύναμη γιά τόν πνευματικό ἀγώνα! Ἀποτοξίνωση
ἀπό καθετί «τοξικό» πού μᾶς ταλαιπωρεῖ στήν πόλη! Πανέμορφο
τό τοπίο τῆς κατασκήνωσής μας ἀδειάζει τό μυαλό ἀπό τά πε-
ριττά, προκαλεῖ τόν ἀέναο θαυμασμό γιά τή δημιουργία τοῦ Θεοῦ,
βάζει σέ περισυλλογή... Κατασκήνωση φοιτητῶν στήν Καστα-
νοῦσα: μία συντροφιὰ ὀρθόδοξων χριστιανῶν μέ κοινό φρό-
νημα, τό φρόνημα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μία συντροφιὰ
νέων πού ζητοῦν ἀπό τήν ἐπίγεια ζωή τήν αἰώνια πα-
τρίδα τους, τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν».

Ξ. Δ. (Περίοδος Φοιτητῶν)

Μέ τή
χάρη τοῦ Θεοῦ,
κατάφερα καί φέτος νά ρυθμίσω τήν ἄδειά
μου καί νά βρεθῶ στήν κατασκήνωση. Μία ἀκόμη
εὐκαιρία, ἴσως ἡ καλύτερη, πνευματικῆς ἀνανέωσης
μέσα στήν τόσο ρευστή καί στενόχωρη πραγματι-
κότητα πού βιώνουμε. Μέ τίς προσευχές, τή μελέτη
τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τή συναναστροφή μέ τοὺς ὑπόλοι-
πους ὁμόφρονες ἀδελφούς καί μέ ἀποκορύφωμα τήν κυ-
ριακάτικη θεία Λειτουργία, αἰσθάνθηκα ὅτι βρέθηκα σέ
ἄλλη πολιτεία. Ἄς μᾶς ἀξιώσει ὁ Κύριος νά μείνουμε
γιά πάντα πολίτες τῆς δικῆς Του Βασι-
λείας.

Γ. (Περίοδος Ἀνδρῶν)

Στά
ΑΝΩ ΠΟΡΟΪΑ κάθε
περίοδος είχε τή δική της χά-
ρη και όμορφιά. Οί ἄδολες καρδιές
τῶν παιδιῶν τοῦ **Δημοτικοῦ** ὅλημερίς
ἀπολάμβαναν τή ζωή τους τραγουδῶν-
τας, παίζοντας καί συμμετέχοντας σέ ἕνα
πλῆθος δημιουργικῶν δράσεων. Κάθε νέα
ἐκπληξη ἀντανακλοῦσε στά προσωπάκια
τους τή χαρά καί τόν ἐνθουσιασμό! Ἀπο-
λάμβαναν τήν ἀσφάλεια καί τή χαρά
πού προσφέρει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
καθώς τήν ἐνιωθαν χειροπιαστή
στήν ἀκούραστη φροντίδα
τῶν στελεχῶν.

ΠΟΡΟΪΑ

Ίδι-
αίτερα δεκτικές ήταν οι
κατασκηνώτριες του **Γυμνασί-
ου**. Μέ ὄρεξη καὶ προθυμία ἀνέπνευ-
σαν ὄχι μόνο τὸ φυσικὸ ἀλλὰ καὶ τὸ
πνευματικὸ ὀξυγόνο τῆς κατασκήνωσης.
Στὶς γιορτές καὶ στοὺς δυναμικοὺς ρυθμοὺς
τῶν τραγουδιῶν τους -τὸ φυλλάδιο τῶν τρα-
γουδιῶν ἔπαιρνε φωτιά σὲ κάθε συνάντηση-
ἐξέφρασαν ὅλη τους τὴν ἀγάπη γιὰ αὐτὴ τὴν
πλαγιά. Ὁ κατασκηνωτικὸς ὕμνος ξεσήκω-
νε ἐνθουσιασμό, γέμιζε παλμό. Δέν χορ-
ταίναμε μέ ἀνοιχτά τὰ χέρια νὰ ζη-
τοῦμε ἀπὸ τὸν Κύριο: «Πάρε τὰ
χέρια μας, κάν' τα δικά
Σου!».

Μία
 ἀγκαλιά ἀπό διψα-
 σμένες ἐφήβους ἀποτύπωσε
 ὁ φακός στήν περίοδο τοῦ **Λυκεί-**
ου. Οἱ προβληματισμοί ἔντοντοι. Οἱ συ-
 ζητήσεις μετά τὰ μαθήματα ὀδηγοῦσαν
 σέ ἕνα βαθύτερο σκάψιμο καί μέ τή χάρι
 τοῦ Θεοῦ ἔγινε βίωμα ἡ λυτρωτική χαρά
 μιᾶς οὐσιαστικής Ἐξομολόγησης. Ἱερές ἀ-
 ποφάσεις ἀναψαν μυστικά στά δεκάλε-
 πτα προσευχῆς. Ἀνεξίτηλη θά μείνει ἡ
 πορεία ὅλης τῆς κατασκήνωσης
 στά πλατανάκια μέ ἀσταμάτη-
 το τραγούδι καί συνθή-
 ματα.

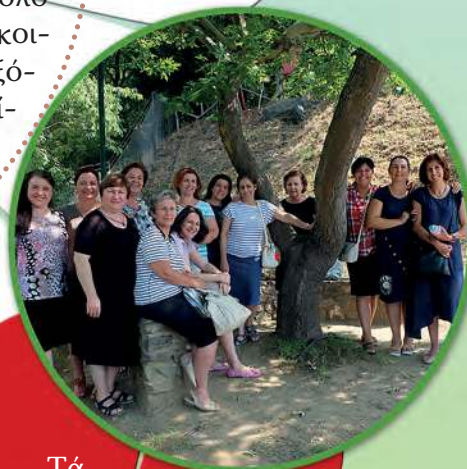

Οικογενειακό τό κλίμα στή φοιτητική περίοδο. Πρωτότυπα παιχνίδια δεξιοτήτων, αγώνες στό γήπεδο καί... ένα καθημερινό πανηγύρι βεβαίως πώς τά χριστιανικά νιάτα όντως γλεντούν τή ζωή τους κοντά στόν Χριστό μέ μία χαρά άληθινή κι άνόθευτη. Οί όμάδες ένωμένες μεταξύ τους καί σε-ρεωμένες στήν άγκυρα πού εΐναι ό Χριστός... "Όλες οί φοιτήτριες, παλιές κατασκηνώτριες καί πλέον στελέχη στίς μικρότερες περιόδους, μέ εύγνωμοσύνη καί λα-χτάρα ήρθαν γιά νά άγγίξουν τό θαύμα πού κι άλλες φορές γεύτηκαν: τή Βασιλεία του Θεού νά εισέρχεται ήμέρα τή ήμέρα σέ κάθε καρδιά, πού ξεδιπλωνό-ταν κάτω άπό τό φώς του θείου λόγου, κι άνέ-βαινε σκαλί σκαλί μέ τήν προσευχή, μέ τή λατρεία... μέ τή γλυκειά κατανυκτική Άγρυπνία στού Άι-Γιώργη τήν έκκλησιά.

Στά
τμήματα **Ἐπιστημόνων**
καί **Συνεργατῶν** δέν ἔμεινε στιγμή

τοῦ 24ώρου ἀναξιοποίητη! Καί ἡ παραμικρή λεπτομέρεια στό πρόγραμμα τῆς κατασκήνωσης συμβάλλει στήν ἀνανέωση. Ἀναμνήσεις ἀναβίωσαν πολλές... γιά νά πυροδοτήσουν στίς ψυχές ἐκεῖνον τόν πρῶτο ζήλο τῆς θερμῆς ἀγάπης... Ἐπικοινωνία ἀδελφῶν πού ξεκίνησαν τήν ἐν Χριστῷ ζωή πρὶν ἀπό δεκαετίες ἢ μία πλάι στήν ἄλλη. Συνάχθηκαν καί πάλι ἀπό κάθε γωνιά τῆς Ἑλλάδας ἀλλά καί τοῦ πλανήτη στόν εὐλογημένο τόπο ὅπου γιά τίς πιό πολλές σήμανε «ῥα δεκάτη»... Σχεδόν κάθε βραδιά μία ἀφορμή δοξολογίας... ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας τῆς ὁμάδας, τά 20 χρόνια κοινῆς ὁμαδικῆς ζωῆς... Ὅλα μία ὑπόμνηση τοῦ ἀνεξόφλητου χρέους μπροστά στίς ἀναρίθμητες εὐλογίες τοῦ οὐράνιου Πατέρα στή ζωή μας. Ζήσαμε τή Μεταμόρφωση στό δικό μας Θαβώρ, συναντηθήκαμε μέ τόν Ἀναστημένο στή δική μας Γαλιλαία...

Τά
τρία τριήμερα κυριῶν
καί τά δύο σεμινάρια νεαρῶν
μητέρων μᾶς ἄφησαν φέτος τήν αἴσθηση πώς ὁ λιγοστός χρόνος παραμονῆς διαρκῶς διαστελλόταν... Πιότερο, θάρρεϊς, σταματοῦσε ὁ χρόνος στά γαλήνια ἡμῶρα προσευχῆς. Ἐνιωθες νά ἐκπέμπονται ἀθόρυβα κραυγές ἱκεσίας ἀπό κάθε γωνιά. Ἑκατοντάδες οἱ ψυχές μέ πάμπολλα τά θέματα καί τά προβλήματα. Καί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πλούσιος ἀνοίγε-όρίζοντες, ἔδινε λύσεις καί ἐνίσχυση γιά τόν δύσκολο ἀγῶνα τῆς καθημερινότητος. Ἀποκορύφωμα στάθηκε σέ κάθε περίοδο ἡ ἔνωσή μας μέ τόν Κύριο στό θεῖο Ποτήριο, καθὼς εἴχαμε τήν ἐκτακτη εὐλογία τῆς θείας Λειτουργίας.

Μόνο ὕμνοι καὶ δοξολογίες ἀναπέμπονται ἀπὸ τὶς καρδιές μας στὸν Κύριο γιατί καὶ πάλι ξεπέρασε τὶς προσδοκίες μας. Ὁ μέγας Οἰκοδεσπότης ξεπροβόδισε τὴν κάθε ψυχὴ ἀπὸ τὴν κατασκήνωσή του μέπλουσιες δωρεές κι ὁ Παράκλητος ἐμφύσησε πύρινη τὴν εὐχή: Κύριε, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου σ' ὁλόκληρη τὴ γῆ καὶ στὶς δικές μας τὶς καρδιές!

Τὴ φλόγα πού ἄναψε στὶς καρδιές μαρτυρεῖ καὶ μία ἀπὸ τὶς ἐπιστολές πού μᾶς ἔστειλε ἐκ τῶν ὑστέρων μία ἀπὸ τὶς κατασκηνώτριες τριημέρου κυριῶν.

«Πρώτη Κυριακὴ στὴν ἐκκλησίᾳ, μετὰ τὴν ἐπιστροφή μας ἀπὸ τὴν εὐλογημένη κατασκήνωσιν. Ἀνταμώνει τό βλέμμα μου τὶς συγκατασκηνώτριές μου. Βλέμματα φωτεινά πού μέσα τους διακρίνεις εἰρήνη, ἀγάπη, χαρά· βλέμματα πού κρύβουν ἀνείπωτα εὐλογημένα βιώματα, πού κάθε ψυχὴ ξεχωριστὰ βίωσε. Ἀβίαστα χαμόγελα, συνωμοτικά θά ἔλεγα, σάν ἓνα μυστικὸ πού μοιραστήκαμε καὶ τό ξέρουμε μόνο ἐμεῖς. Θεέ μου, Σ' εὐχαριστῶ!

Πόσο γεμάτη αἰσθάνομαι! Πόσο θέλω αὐτὴν τὴν ἀλήθεια νά τὴ φωνάξω σέ ὅλον τὸν κόσμον! Σωπαίνω... ἀπευθύνομαι σ' Ἐκεῖνον: Κύριε, οὐράνιε Πατέρα μου, ἐσύ γνωρίζεις τὶς ψυχές ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Σέ παρακαλῶ, ὁδήγησε τὰ βήματά τους κοντά Σου. Πόσο ἐπιθυμῶ, Θεέ μου, νά Σέ γνωρίσουν καὶ οἱ ἄνθρωποι πού εἶναι γύρω μου, στὸν μικρόκοσμον πού ζῶ καὶ κινοῦμαι καθημερινά! Οἱ φίλες μου, οἱ γείτονές μου, ἡ οἰκογένειά μου... Νά εἶμαστε ὅλοι μαζί συνοδοιπόροι στὴν ἀνθρώπινη πορεία μέ κοινούς εὐλογημένους πόθους. Ἐσύ ξέρεις, Κύριε, τὸν τρόπο, τὸν τόπον, τὴν ὥρα πού σάν αὖρα ἀπαλὴ θά πλησιάσεις τὴν κάθε ψυχὴ. Ἀνάλαβε, Σέ παρακαλῶ, τὴ ζωὴ ὅλων μας καὶ μέῖνε μαζί μας».

Μ.Π.-Π., Καστοριά

Τό κατασκηνωτικό «πήγαινε-έλα»

Σήμερα, 12 Αυγούστου, έκλεισε ο κύκλος του κατασκηνωτικού «πήγαινε – έλα» στο σπίτι μας...

Κάθε χρόνο περιμένω την κατασκήνωση με λαχτάρα, κι άς είμαι 48 χρονών, μητέρα και με τόσα θέματα στή φροντίδα μου... Καί ή κατασκήνωση πάντα με τήν πενήνμερη παραμονή μου στήν αγκαλιά της με άνταμείβει πλούσια!...

Καί ιδιαίτερα φέτος... Ίσως νά ήταν ή δική μου διάθεση... Ίσως, όμως, νά ήταν αίτία αυτό τό μοναδικό όνομά της, πού σου άνοιγε τήν καρδιά γιά κάθε σούράνιο μήνυμα: «Έλθέτω ή βασιλεία Σου!».

Έκτός αυτού, όμως, φέτος συνέβη και κάτι πολύ όμορφο στήν οικογένειά μου: Πρώτη φορά, εκτός από τούς δύο γονείς, συμμετείχαν τά τέσσερα από τά πέντε παιδιά μας, και μάλιστα τά πύο μεγάλα διακόνησαν όπου χρειάστηκε στόν αγαπημένο αυτό τόπο... Οί βαλίτσες μας πήραν φωτιά στά... ροδάκια τους!

Πρώτος, ξεκίνησε ο σύζυγος με τό πρώτο τριήμερο άνδρων στήν Καστανούσα. Πραγματική άναξωογόνηση. Ή χαρά τής παρουσίας τών άδελφών έδωσε άλλο χρώμα στή ζωή. Καί τό σπίτι εισέπνευσε αυτή τήν ιδιαίτερη εύλογία πού έφερε μαζί του ο πατέρας! Καί τή νιώσαμε όλοι!

Δεύτερος έφυγε ο Φώτης μας, ο μεγάλος μας. Είναι ο ύποψήφιος φοιτητής μας. Μόλις τελείωσαν οί Πανελλαδικές μάς δήλωσε ότι θά έλειπε όλο τό καλοκαίρι! Ήθελε νά διακονήσει τήν κατασκήνωση πού τόσα χρόνια τόν διακονούσε... Παίζοντας με τά άδέρφια του, ανακοίνωσε: «Φέτος, θά φάω τήν κατα-

σκήνωση με τό κουτάλι...». Ή δική του βαλίτσα μία φορά γέμισε και έφυγε γιά... Καστανούσα! Γύρισε σαράντα πέντε μέρες άργότερα!

Στό διάστημα αυτό, ή μικρή μας Έλπίδα πολλές φορές έλεγε: «Θέλω μία φωτογραφία του Φώτη μας. Ξέχασα πώς είναι τό προσωπάκι του!...».

Τό παιδί έπέστρεψε στο σπίτι βαθιά χαρούμενο. Έλαμπε τό πρόσωπό του... Έπί δύο ώρες -είχαμε καθίσει όλοι μαζί στο σαλόνι- άκούγαμε, ρωτούσαμε, τραγουδούσαμε, γελούσαμε και πήραμε μία γεύση από τή ζωή του... Ήθελε νά μάς κάνει κοινωνούς τής χαράς του... Χαρά αλλά και χαρούμενος κόπος γιά τίς άναρίθμητες δουλειές πού έπρεπε νά γίνουν: καθαριότητα στα λουτρά, μεταφορές παντός τύπου, πλύσιμο πιάτων και πρό παντός πλύσιμο ταπιών στή λάντζα...

«Τελικά, Φωτάκο, τήν έφαγες τήν κατασκήνωση με τό κουτάλι!...», τόν πείραξε ή μικρότερή του κατά δύο χρόνια Θεοδώρα, έπαναλαμβάνοντας τά δικά του λόγια.

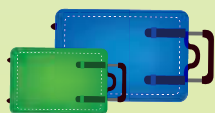
Κι εκείνος γελώντας τής απάντησε:

«Ναί, άδερφή! Τήν έφαγα τήν κατασκήνωση, αλλά όχι με τό κουτάλι! Τήν έφαγα με τό ταψί!...».

«Τώρα κατάλαβα, μάνα, πόσο κόπο έχει ή κατασκήνωση, πού εγώ τόσα χρόνια άπολαμβάνω!...», μου είπε τό παιδί με εύγνωμοσύνη...

Όσο γιά τά Πορόια, τί νά πώ; «Ή χαρά δέν έχει λόγια!».

Όλος ο γυναικείος πληθυσμός τής οικογένειας πέρασε από τίς πλαγιές τής κατασκήνωσής μας! Ή μάλλον, σχεδόν όλος, άφού ή Έλλιπούλα μας είναι μό-

λις τεσσάρων ετών...

Ἡ δεκάχρονη Ἀνατολή μας εἶχε ἔτοιμη τή βαλίτσα της ἀπό τίς 10 Μαΐου. Γεμάτη καί κλειστή, ἔτοιμη γιά κατασκήνωση τοποθετήθηκε κάτω ἀπό τό γραφεῖο τῆς Ἀνατολῆς.

Ὅλοκαινούργια καμάρωνε καί περίμενε ὑπομονετικά τήν 18ῃ Ἰουνίου!

«Μά, παιδάκι μου, ἐνάμιση μήνα νωρίτερα; Τί θά φορᾷς μέχρι τότε;», τή μάλωνα γιά τά λιγοστά ρούχα πού μοῦ ἄφησε στό συρτάρι της ἀλλά καί γιά τήν ὀδοντόβουρτσα, πού εἶχε ἐγκατασταθεῖ μόνιμα στό κατασκηνωτικό νεσεσέρ καί μᾶς δυσκόλευε τή ζωή...

Τό βράδυ τῆς 17ῆς Ἰουνίου, ἡ Ἀνατολή δέν κοιμήθηκε ὅλη τή νύχτα... Εἶχε ἀγωνία μήπως δέν ξυπνήσει τό πρωί...

Καί μαζί της ξαγρύπνησε καί τό Δεσποινάκι μας, πού θά πήγαινε νά βοηθήσει ὡς στελεχάκι γιά πρώτη φορά...

Χαρά, χαμόγελα! Βαλίτσες, βαλίτσάκια, σακκίδια, τσαντάκια γεμίζουν καί φεύγουν, ἔρχονται καί ἀδειάζουν γιά νά ξαναφύγουν πάλι γεμάτα...

Ὅταν ἦρθε ἡ σειρά γιά τήν περίοδο τοῦ Λυκείου, θά ἔφευγαν καί ἡ Θεοδώρα καί ἡ Δέσποινα. Ἀνάστατο τό σπίτι, γιά πολλοστή φορά... Ἐντυπωσιασμένη μέ

τήν τόση κίνηση ἡ Ἐλπίδα μας, λέει στή Θεοδώρα: «Δέν μέ βάζεις κι ἐμένα στή βαλίτσα σου, νά ἔρθω μαζί σου;».

Καί χωρίς νά περιμένει ἀπάντηση, μπαίνει μέσα στήν, ἀδειανή ἀκόμα, βαλίτσα, ξαπλώνει καί θριαμβευτικά λέει: «Κοίτα! Χωράω!».

Κατασκήνωση! Μαγεύεις ἀκόμα καί τό μικρό παιδί πού δέν σέ γνωρίζει...

Κατασκήνωση! Μεγαλείο ἡ ζωή κοντά σου!

Δέν εἶναι ὁ τόπος! Ὑπάρχουν καί μαγευτικότερα τοπία καί τελειότερες κλιματολογικές συνθήκες. Εἶναι ὁ τρόπος! Ὁ τρόπος πού ζῇ κανεῖς ἐκεῖ, ὅπως στήν πρώτη Ἐκκλησία: «Ὁμοθυμαδόν» καί «ἐπὶ τὸ αὐτό». Ἀδέλφια μέ τήν ἴδια καρδιά στόν ἴδιο τόπο!

Πόσο θαύμασα τή Δροσούλα, πού ἦρθε ἀπό τήν Κύπρο, τή Βάγια ἀπό τήν Ὁρεστιάδα, τή Φωτεινή ἀπό τήν Αῠθήνα! Ἡ Γεωργία ἦρθε ἀπό τή Βουλγαρία καί ἡ Ὀλυμπία ἀπό τήν Κορυτσία μαζί μέ τόν κύκλο μελέτης ἀγίας Γραφῆς! Ἀλλά ὁ ζήλος δέν ἔλειψε καί στίς νεότερες ἀδελφές... Ἡ Ἀθηνά ταξίδεψε ἀπό τόν Καναδά, ἡ Κατερίνα, ἡ Ὀλγα καί ἡ Μαλβίνα ἀπό τή Γερμανία, ἡ Ἑλλάδα μέ τή Δάφνη καί τήν Ἀρετή ἦρθαν ἀπό τήν Ἀγγλία, ἀπό Βουλγαρία ἡ Μαρία καί ἡ Ἐλένη, καί ἀπό τό τρομοκρατημένο Παρίσι ἡ Εἰρήνη! Ὅλες μέ τόν ἴδιο πόθο... τήν ἴδια ἐπιθυμία γιά ἀνεφοδιασμό! Ἐπιθυμία γιά γεύση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ!

Αὐτή ἡ σφραγίδα τῆς κατασκήνωσης γίνεται καί ἀνάσα τῆς κάθε μέρας. Αὐτή ἡ ἀνάσα τροφοδοτεῖ μέ ὀξυγόνο ὄχι μόνο ἐμένα, ἀλλά καί ὅλους στήν οἰκογένεια.

Καί προσεύχομαι νά κρατήσῃ ἡ οἰκογένειά μου αὐτήν τήν ἀνάσα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ὅλο τόν χρόνο! Νά ζοῦμε σάν ἀληθινά παιδιά Του σέ κάθε τόπο καί μέσα στό ἴδιο τό σπιτικό μας, ὅπως τό ζητοῦμε καθημερινά: «Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου!».

Χ.Μ.Δ., Θεσσαλονίκη